

Lotharingia antea cum reliquis quibusdā regionibus Austrasia dicta, sortita est hoc nomen à Lothario nepote Caroli Magni, incorporataque Romano Imperio sub Ottone I. A. Carolo enim Magno vsque in generationem quintam posteri eius simul gubernarunt Franciam & Germaniam, aliquando per distinctas personas, sed sanguine iunctas, aliquando etiam per vnā personam. Extincta autem in quinta generatione tota posteritate saltem virili Caroli Magni, Galli propriū sibi elegerunt Regem, Germanis relicto imperio, quod prius & Gallis & Germanis commune fuit. In illa autem imperij scissione Otto dux Saxonie factus est Romanorum Imperator qui Lotharingiam & Burgundiam reduxit ad Imperium. Lotharingia etiam olim & Brabantia vnita fuere sub Principe Austrasia, manseruntque sic coniunctae vsque ad tempora nepotum Caroli Magni, tunc enim disiunctae sunt, celsitque Lotharingia Lothario, & Brabantia fratri suo Carolo, anno scilicet Christi 956. aut circiter. Latius autem olim Lotharingiae nomen extendebatur, comprehendebat enim ferè omnem terram quae Rheno, Scaldi & Vosago monte continetur, diuidebaturque in superiorem & inferiorem Lotharingiam, comprehendebatque inferior Brabantiam, Hasbaniam, Geldriam & Cluiam, superior autem Episcopatum Leodiensem, Lucenburgum ac Limburgum: ducatum praeterea Mosellanum, Palatinatum Surensem, tractum Obrincanum, atque hodiernum ducatum Lotharingensem cuius subiecta tabula typum exhibet. Regio interim haec pecorum est ditissima, frumentis quoque ac vini feracissima, nec destituitur piscinis, syluis, thermis, sale, ferro, plumbo, stano, argento, gemmis, speculis ac Chalcedonio. Fluius irrigatur permultis, horum quatuor precipui sunt. Mosa in Elfatiae monte Vosago oriens, à quo potior Lotharingiae pars Vosagia dicitur, fines perfluit Nouicastrum (vrbs autem ea) & propter loci amoenitatem, & propter aeris salubritatem commendatur valde) Lotharingia à ducatu Barrensi distinguens. Mosella inter Ortum & Meridiem haud procul à Romerico monte oritur: decoratus est autem locus ille cœnobio nobilium virginum, reditus vberissimos quotannis habente: distantque circiter sex ab eo miliaribus thermæ, ad quas varijs morbis afficti homines se conferunt. celeri inde cursu Spinallum, Chermas, Leucam & Mediomatricem perfluit, inde Treuiros, ac tandem Confluentiae Rheno miscetur. Murthi flu. in valle erumpit Deodatenis, in qua & diui Godeberti fons est, qui ad multiplices sanandos morbos diuina gratia efficax esse perhibetur. hinc ipsam urbem Deodatensem perfluit, ac deinceps munitissimas illas & ad omnem belli euentum instructissimas vrbes Raouonum ac Luneuillam. inde S. Nicolai pagum petit, ac porro totius Ducatus metropolim Nanceium urbem, insignem quidem ac celebrem, vallis quoque & aggeribus firmitissimam, duplici namque eaque praeterea & fossa & muro circumdata est: tandem Mosellae miscetur. Quartus est Sar fluuius ex Oriente per Austrasiam Mosellae instuens. Quamuis autem rebus permultis affluat Lotharingiae ducatus, ex ijs tamen quibus maxime commendatur praecipua haec sunt. Principio quidem montes habent, omnis metallorum generis abundantia Pyrenaeos montes longe superantes: maxime autem argenti fodinae, supra quam dici possit foecundae sunt, ex qua quidem argenti vbertate haud paruus ducatus fructus accedit. Neque salis fodinae desunt, qui & suauissimus & Sythica niue candidior ibidem conficitur, atque haec fodinae dentis omnibus impensis supra centum millia Francorum (vt vocat) Principi suo important. Reperitur & materia quaedam in eo, ex qua specula & pocula vitrea conficiuntur, neque vsquam regionum in tota Europa ad hunc vsunt inuenitur praestantior. In Vosagi montis valle fontes conspiciuntur tanta gemmarum ac vnionum seu Margaritarum aut Baccharum copia abundantes, vt in tota Germania nullae ijs frequentiori in vsu sint, quae vel ab ipsis gemmaris longe praefertuntur Indicis ac Orientalibus. Lazuli etiam lapis quidam, quem & Azurum vocant, nitore & coloris praestantia omnes ferè gemmas superans. Chalcedonius autem tantae magnitudinis ibi nascitur, vt mediocris magnitudinis poculum ex vno sibi

tornari curauerit præfectus Dolensis, quod fide digniss. Abrahamus Ortelius vidisse se affirmat. Præterea & lacus est, quatuordecim miliaria in circuitu cõplectens, carpiones producens miranda magnitudinis, tres videlicet pedes longos & vnũ latum, & saporis adeo suauis, vt totius Europæ carpiones longè superent. Atque hic lacus triennio quoque retibus expiscatur, ex eaque piscatura, quod vel pueris notum est, circiter sedecim Francorum millia Lotharingiæ duci proueniunt. Quid, quod & generosissimorum equorum foecunditate celebratur? feritate enim Turcicos, celeritate ac dexteritate Hispanos, magnitudine Anglicos superant. Similiter & viros proceros atque agiles, foeminas autè bene formatas regio hæc procreat. denique omnium rerum prouentu quæ ad vitam humanam sustentandã requiruntur, felix est. Franciscus quidam Roseus librum singularem cõscripsit, in quo copiosè agit de stemmate & origine, rebus item præclare gestis ducum Lotharingiæ. Munsterus etiam eorundem ducum seriem accuratè satis in Cosmographia sua percurrit. Terminatur autem regio ab Ortus, Alsatia: à meridie, finibus Burgundiæ: ab Occidente, Campania & montibus Heluetijs: à Septentrione verò, Eyphalæa, siue montibus & syluis quæ à Lucenburgenfi ducatu Flandriam versus protenduntur.

